

Sygn. akt VIII GC 1016/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Sylwia Roszak

Protokolant stażysta Paulina Piotrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 listopada 2015 r. w B.

sprawy z powództwa K. L.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 25 609,74 zł (dwadzieścia pięć tysięcy sześćset dziewięć złotych siedemdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 10 października 2011 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3698 zł (trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów sądowych tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

SSR Sylwia Roszak

UZASADNIENIE

Powód K. L. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usługowo-Handlowy (...) domagała się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. kwoty 25.609,74 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od kwot:

- 25.440,00 zł od dnia 10.10.2011 r. do dnia zapłaty,

- 169,74 zł od dnia 10.10.2011 r. do dnia zapłaty.

Nadto powód wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 15 lipca 2011 r. doszło do kolizji drogowej pojazdu marki C. (...) o numerze rej. (...) użytkowanego przez powoda. Powód wskazał, iż w wyniku powyższego doznał uszczerbku na zdrowiu, który spowodował jego niezdolność do wykonywania czynności zawodowych w okresie od 15 lipca 2011 r. do dnia 12 sierpnia 2011 r. Ponadto uszkodzony samochód musiał zostać odholowany z miejsca zdarzenia, zaś koszt holowania wyniósł 169,74 zł. Szkada powstała z winy kierowcy ubezpieczonego w firmie pozwanego w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem tych pojazdów. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność, co do zasady, i wypłacił powodowi odszkodowanie za uszkodzony samochód. Powód podniósł, iż zgłosił pozwanemu swoje roszczenia związane ze stratami, jakie poniósł w wyniku swojej niezdolności do pracy zawodowej oraz w związku z holowaniem uszkodzonego pojazdu. Podał, iż prowadzi samodzielną działalność

gospodarczą w ramach, której zatrudnia kilka osób, które wykonują czynności stricte techniczne i nie posiadają umiejętności i kwalifikacji by samodzielnie prowadzić przedsiębiorstwo powoda podczas jego nieobecności. Powód wskazał, iż w celu właściwego zabezpieczenia interesu swojego i swoich zleceniodawców zlecił wykonanie zastępcze szeregu zleceń J. K.. Powód podał, iż J. K. z udziałem pracowników powoda wykonał wszystkie powierzone mu zlecenia i w związku z powyższym z tytułu wykonawstwa zastępczego powód poniósł koszt w wysokości 25.440 zł. Powód wielokrotnie wzywał pozwanego do wypłacenia należnego mu świadczenia.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu i zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany potwierdził, iż przyjął odpowiedzialność za szkodę poniesioną w pojeździe marki c. należącym do powoda, z tytułu szkody komunikacyjnej z dnia 15 lipca 2011 r. oraz potwierdził, iż odmówił wypłaty odszkodowania z tytułu strat powoda poniesionych na skutek niezdolności do pracy zawodowej, a także z tytułu kosztów holowania uszkodzonego pojazdu. Pozwany wskazał, iż w jego ocenie powyższe roszczenia powoda są bezzasadne. Pozwany podniósł, iż powód nie udowodnił faktu, iż poniósł koszty z tytułu holowania pojazdu oraz nie udowodnił faktu, iż zapłacił J. K. kwotę wynikającą z faktury VAT nr (...). Ponadto pozwany podał, iż powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej po stronie pozwanego, w szczególności wystąpienia związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy zdarzeniem szkodowym z dnia 15 lipca 2011 r., a zleceniem J. K. wykonania zastępczego usług objętych fakturą VAT (...). Pozwany wskazał, iż powód nie udowodnił, aby zwolnienie lekarskie, na którym przebywał w lipcu oraz w sierpniu 2011 r. pozostawało w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 15 lipca 2011 r.,

a więc powód nie wykazał, aby stan niezdolności do pracy wystąpił wskutek wypadku komunikacyjnego. Pozwany podniósł również, iż powód nie udowodnił, że prace zleczone J. K. nie mogły zostać wykonane przez zatrudnianych przez powoda pracowników. Ponadto wskazał, iż powód powinien skorzystać z usług tańszego przedsiębiorcy, który mógłby wykonać za niego zleczone prace. Poza tym stwierdził, iż powód nie wykazał, iż wszystkie wystawione przez niego faktury, które zostały dołączone do akt, dotyczą prac wykonywanych wyłącznie w okresie niezdolności do pracy.

W piśmie procesowym z dnia 8 września 2015 r. powód wskazał, iż należność wynikającą z faktury VAT nr (...) r. uiscił w dniu 20 września 2011 r. gotówką, do rąk J. K.. Powód podniósł, iż większość zleconych J. K. prac była wykonywana przy udziale pracowników powoda, gdyż pracownicy Ci pomagali J. K., tak jak wcześniej i później pomagali powodowi. Ponadto powód podał, iż pozwany nie wykazał, iż wynagrodzenie wypłacone J. K. było wygórowane i przekraczające stawki rynkowe. Wyjaśnił również z czego wynika, iż dane prace były wykonywane w okresie jego niezdolności do pracy. Odnośnie naprawy centrum H. (...) typu (...) wskazał, iż pierwotny termin został ustalony na dzień 30.06.2011 r., lecz potem uległ on zmianie i ostatecznie ze względu na zmianę zakresu prac, prace wykonane w drugiej połowie lipca 2011 r.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15 lipca 2011 r. stanowiący własność powoda pojazd marki C. (...) o numerze rej. (...) został uszkodzony przez kierującego pojazdem O. (...) P. C. ubezpieczonego w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody spowodowane ruchem pojazdów u pozwanego.

Okoliczność bezsporna, nadto dowód: notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym – k. 12

Z uwagi na powstałe uszkodzenia w pojeździe, został odholowany. Koszty holowania wyniósł 169,74 zł i poniósł go powód.

Dowód: raport - k. 16 akt, dowód wpłaty – k. 109 akt.

W wyniku zdarzenia z dnia 15 lipca 2011 r. powód doznał uszczerbku na zdrowiu, który spowodował jego niezdolność do wykonywania czynności zawodowych w okresie od dnia 18 lipca 2011 r. do dnia 12 sierpnia 2011 r. Powód odczuwał dolegliwości bólowe kręgosłupa, głowy i obręczy barkowej.

Dowód: zaświadczenia lekarskie ZUS – k. 13-14 akt, historia choroby – k. 15 akt, zaświadczenie od lekarza R. T. z dnia 18.07.2011 r. – k. 56 akt, zeznania powoda – protokół rozprawy na płycie CD z dnia 6.10.2015 k. 122¹ akt (protokół skrócony –k. 121v- 122 akt).

Powód w celu właściwego zabezpieczenia interesu swojego i swoich zleceniodawców zlecił wykonanie zastępcze szeregu prac J. K.. W firmie powoda nie było bowiem pracownika, który posiadał specjalne uprawnienia i wiedzę pozwalające na samodzielne wykonywanie prac. J. K. z udziałem pracowników powoda wykonał wszystkie powierzone mu zlecenia przez powoda w okresie jego choroby. Powód i J. K. ustnie ustalili wynagrodzenie dla J. K.. Powód zlecił J. K. wykonanie przedmiotowych prac, gdyż powód i J. K. znali się i kilkukrotnie współpracowali oraz ze względu uwagi na zaufanie do J. K. i długą znajomość. Stawka była zależna od wykonywanych prac, były to stawki rynkowe. Za wykonane zlecenia, firmy płaciły powodowi.

Dowód: faktura VAT nr (...) – k. 28 akt, faktura VAT nr (...) – k. 29 akt, protokół z wykonanej usługi z dnia 5 lipca 2012 r. – k. 30 akt, faktura VAT nr (...) – k. 31 akt, potwierdzenie wykonanej usługi z dnia 23 lipca 2012 r. – k. 32 akt, faktura VAT nr (...) – k. 33 akt, oświadczenie o wykonaniu usługi z dnia 25 lipca 2012 r. – k. 34 akt, faktura VAT nr (...) – k. 35 akt, faktura VAT nr (...) – k. 36 akt, faktura VAT nr (...) – k. 37 akt, prośba o przyjazd do serwisu naprawy – k. 38 akt, faktura VAT nr (...) – k. 39 akt, faktura VAT nr (...) – k. 40 akt, zlecenie nr (...) – k. 41 akt, protokół z wykonanej usługi z dnia 22 lipca 2011 r. – k. 45 akt, faktura VAT nr (...) – k. 46 akt, faktura VAT nr (...) – k. 47 akt, zlecenie z dnia 14.04.2011 – k. 48 akt, protokół z wykonanej usługi z dnia 22 lipca 2011 r. – k. 50 akt, faktura VAT nr (...) – k. 51 akt, oświadczenie o wykonaniu usługi z dnia 20 lipca 2012 r. – k. 52 akt, protokół z wykonanej usługi z dnia 21 lipca 2011 r. – k. 53 akt, faktura VAT nr (...) – k. 54 akt, faktura VAT nr (...) – k. 55 akt, zeznania świadka W. K. - protokół rozprawy na płycie CD z dnia 6.10.2015 – k. 122¹. (protokół skrócony –k. 120v. akt), zeznania świadka J. Ś. - protokół rozprawy na płycie CD z dnia 6.10.2015 – k. 122¹ (protokół skrócony –k. 121 akt,) zeznania świadka J. K. - I rozprawy na płycie CD z dnia 6.10.2015 – k. 122¹ (protokół skrócony –k. 121 akt), zeznania powoda – protokół rozprawy na płycie CD z dnia 6.10.2015 k. 122¹ (protokół skrócony –k. 121v- 122 akt).

Powód z tytułu wykonawstwa zastępczego poniósł koszt w wysokości 25.440 zł netto, które zapłacił na rzecz J. K..

Dowód: faktura VAT nr (...) – k. 27 akt, dowód wpłaty z dnia 20.09.2011 r. – k. 110 akt.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłacił powodowi odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej pojazdu.

Dowód: decyzja wypłaty odszkodowania – k. 17-19 akt.

Powód zgłosił pozwanemu swoje roszczenie o wypłatę odszkodowania z tytułu strat poniesionych przez przedsiębiorstwo powoda w wyniku doznanego urazu.

Dowód: pismo powoda z dnia 21.07.2011 r. - k. 20 akt , pismo powoda z dnia 05.09.2011 r. - k. 21 akt .

Pozwany odmówił powodowi wypłaty odszkodowania z tytułu strat poniesionych przez przedsiębiorstwo powoda w wyniku doznanego urazu oraz z tytułu poniesionych kosztów holowania uszkodzonego pojazdu.

Dowód: decyzja odmowy wypłaty odszkodowania – k. 66 akt.

Powód wielokrotnie wzywał pozwanego do wypłaty odszkodowania z tytułu strat poniesionych przez przedsiębiorstwo powoda w wyniku doznanego urazu przez powoda. Bezskutecznie.

Dowód: pismo powoda z dnia 01.02.2012 r. - k. 57-58 akt , pismo powoda z dnia 18.01.2013 r. - k. 59-61 akt , pismo powoda z dnia 05.11.2013 r. - k. 62-63 akt, pismo powoda z dnia 19.08.2013 r. - k. 64-65 akt , pismo pozwanego z dnia 21.10.2010 r. - k. 67 akt, pismo pozwanego z dnia 21.11.2013 r. - k. 68 akt

Przy wykonaniu napraw zleczonych powodowi muszą być obecne dwie osoby. Trzeba mieć kompetencję i odpowiednią wiedzę, żeby stwierdzić, jakie części należy naprawić. Przed zdarzeniem zakres i sposób wykonywania prac określał powód, który zawsze uczestniczył przy wykonywanej naprawie. Pracownicy nie podejmowali żadnych decyzji samodzielnie.

Dowód: zaświadczenie z dnia 31.03.2015 r. – k. 24 akt; zeznania świadka W. K. - protokół rozprawy na płycie CD z dnia 6.10.2015 k. 122¹ (protokół skrócony –k. 120v. akt), zeznania świadka J. Ś. - protokół rozprawy na płycie CD z dnia 6.10.2015 – k. 122¹, (protokół skrócony –k. 121 akt), zeznania powoda - protokół rozprawy na płycie CD z dnia 6.10.2015 – k. 122¹ akt, (protokół skrócony –k. 121v- 122 akt) .

Pracownicy powoda nie posiadali odpowiednich kwalifikacji do wykonywania zadań powierzonych J. K.. Poza tym nigdy wcześniej nie pracowali bez nadzoru powoda.

Dowód: umowy o pracę W. K. – k. 129, 135, świadectwo kwalifikacyjne kat. E W. K. – k. 130, opis stanowiska pracy W. K. -131 akt, karta szkoleniowa W. K. – k. 132 akt, oświadczenie W. K. – k. 133, kwestionariusz osobowy W. K. – k. 134 akt, umowy o pracę T. B. – k. 136, 142 akt, dyplom uzyskania tytułu zawodowego T. B. – k. 137 akt, świadectwo ukończenia technikum T. B.- k. 138 akt, oświadczenie T. B. – k. 139, charakterystyka stanowiska pracy T. B. – k. 140akt, kwestionariusz osobowy T. B. – k. 141 akt, zaświadczenie lekarskie – k. 143 akt, umowy o pracę J. Ś. – k. 144 akt, uprawnienia J. Ś. – k. 145 akt, oświadczenie J. Ś. – k. 146, charakterystyka stanowiska pracy J. Ś. – k. 147 akt, kwestionariusz osobowy J. Ś. – k. 148 akt, zaświadczenie lekarskie dot. J. Ś. – k. 149 akt, umowy o pracę T. J. – k. 150,155 akt, świadectwo ukończenia (...) szkoły zawodowej (...) - k. 151 akt, oświadczenie T. J. – k. 152 akt, charakterystyka stanowiska pracy T. J. – k. 153 akt, kwestionariusz osobowy T. J. – k. 154 akt, zaświadczenie lekarskie dot. T. J. – k. 156 akt, umowy o pracę E. Z. – k. 157 akt, świadectwo ukończenia praktycznej nauki zawodu dot. E. Z. – k. 158 akt, świadectwo ukończenia (...) szkoły zawodowej (...) - k. 159 akt, karta szkoleniowa E. Z. – k. 160, oświadczenie E. Z. – k. 161 akt, kwestionariusz osobowy E. Z. – k. 162 akt, świadectwo pracy E. Z. – k. 163 akt, umowy o pracę I. L. – k. 164 akt, dyplom ukończenia policealnego studium zawodowego I. L. - k. 165, karta szkolenia I. L. – k. 166 akt, zaświadczenie lekarskie dot. I. L. – k. 167 akt, kwestionariusz osobowy dot. I. L. – k. 168 akt, zeznania świadka W. K. - protokół rozprawy na płycie CD z dnia 6.10.2015 – k. 122¹ (protokół skrócony –k. 120v. akt), zeznania świadka J. Ś. - protokół rozprawy na płycie CD z dnia 6.10.2015 – k. 122¹ (protokół skrócony –k. 121 akt), zeznania powoda - protokół rozprawy na płycie CD z dnia 6.10.2015 – k. 122¹ akt, (protokół skrócony –k. 121v- 122 akt).

Gdyby powód nie wykonał zleconych mu w trakcie zwolnienia prac prawdopodobnie straciłby większość klientów i poniósłby znacznie większe straty.

Dowód: zeznania świadka W. K. - protokół rozprawy na płycie CD z dnia 6.10.2015 – k. 122¹ (protokół skrócony –k. 120v. akt), zeznania świadka J. Ś. - protokół rozprawy na płycie CD z dnia 6.10.2015 – k. 122¹ (protokół skrócony – k. 121 akt), zeznania świadka J. K. - protokół rozprawy na płycie CD z dnia 6.10.2015 k. 122¹ akt (protokół skrócony –k. k. 121-121v. akt), zeznania powoda - protokół rozprawy na płycie CD z dnia 6.10.2015 – k. 122¹ akt, (protokół skrócony –k. 121v- 122 akt) .

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie powołanych wyżej dokumentów prywatnych, zeznań świadków W. K., J. Ś., J. K. oraz w oparciu o zeznania powoda.

Z uwagi na treść art. 328 § 2 k.p.c. Sąd poprzestał na wskazaniu dowodów, na których się oparł, natomiast nie omawiał dowodów zgromadzonych w niniejszej sprawie, albowiem żadnemu z nich nie odmówił wiarygodności.

Poza sporem w sprawie pozostawał fakt odpowiedzialności pozwanego za szkodę powstałą w wyniku zdarzenia komunikacyjnego z dnia 15 lipca 2011 r.

Sporna w sprawie była kwestia wypłaty powodowi odszkodowania z tytułu strat powoda poniesionych na skutek niezdolności do pracy zawodowej, a także z tytułu kosztów holowania uszkodzonego pojazdu. Pozwany podnosił, iż powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej po stronie pozwanego, w szczególności wystąpienia związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy zdarzeniem szkodowym z dnia 15 lipca 2011 r., a zleceniem J. K. wykonania zastępczego usług objętych fakturą VAT (...) oraz nie udowodnił, aby zwolnienie lekarskie, na którym przebywał w lipcu oraz w sierpniu 2011 r. pozostawało w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 15 lipca 2011 r., a więc powód nie wykazał, aby stan niezdolności do pracy wystąpił wskutek wypadku komunikacyjnego. Ponadto pozwany podniósł, iż powód nie udowodnił faktu, iż poniósł koszty z tytułu holowania pojazdu oraz nie udowodnił faktu, iż zapłacił J. K. kwotę wynikającą z faktury VAT nr (...).

W myśl art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) z ubezpieczenia OC przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Stosownie zaś do art. 36 ust. 1 w/w ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej.

Ponadto na podstawie art. 822 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.).

Powszechnie przyjmuje się, iż w polskim systemie prawnym obowiązuje zasada pełnego odszkodowania. Zakres obowiązku naprawienia szkody normuje zaś w podstawowy sposób art. 361 k.c. Nakłada on, co do zasady na zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedzialność ograniczaną normalnymi następstwami działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła oraz stratami, które poszkodowany poniósł bądź (także) korzyściami, których w wyniku wyrządzenia szkody nie uzyskano.

Sąd zważył, iż zgodnie z art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Odpowiedzialność deliktowa za czyn własny oparta jest na zasadzie winy. Do stwierdzenia istnienia odpowiedzialności odszkodowawczej konieczne jest łączne wystąpienie następujących przesłanek:

- zaistnienie, powstanie szkody,
- szkoda taka musi być spowodowana działaniem lub zaniechaniem, z którym ustawa wiąże obowiązek odszkodowawczy,
- musi istnieć związek przyczynowy pomiędzy szkodą a działaniem lub zaniechaniem, z którym ustawa wiąże obowiązek odszkodowawczy.

Stosownie zaś do art. 361 § 1 k.c. przy ustalaniu odpowiedzialności za szkodę bierze się po uwagę normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła, a jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

Konkludując, należy uznać, iż „normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynika” dotyczą tylko typowych, a więc normalnych skutków zawinonego zachowania, a nie za wszelkie możliwe tego następstw, które w ciągu zdarzeń dają się nawet połączyć w jeden łańcuch przyczynowo-skutkowy. Za adekwatne, typowe następstwo określonego zachowania można, więc uznać występowanie tylko takiego skutku, który daje się przewidzieć w zwykłym porządku rzeczy, a więc takiego, który - przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego - jest charakterystyczny dla danej przyczyny, jako normalny rezultat określonego zachowania.

W niniejszym stanie faktycznym mamy do czynienia z kolizją drogową i powstałą w ten sposób szkodą majątkową. Powód doznał w wyniku przedmiotowej kolizji uszczerbku na zdrowiu. W związku z powyższym od 18 lipca 2011 r. do dnia 12 sierpnia 2011 r. przebywał na zwolnieniu chorobowym i nie był w stanie wykonywać czynności zawodowych. Powyższe potwierdzają zaświadczenia ZUS oraz lekarzy przeprowadzających badania.

Wobec powyższych okoliczności za bezzasadny należy uznać zarzut pozwanego, iż niezdolność powoda do pracy nie miała związku przyczynowego ze zdarzeniem komunikacyjnym z dnia 18 lipca 2011 r. Wskazać należy, iż ocena, czy skutek jest normalny, powinna być oparta na całokształcie okoliczności sprawy oraz wynikać z zasad doświadczenia życiowego. Należy przy tym zaznaczyć, iż Sąd uznał, zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego i wiedzy, że często zaraz po wypadku nie odczuwa się bólu, a dopiero kilka godzin lub kilka dni później, w szczególności jeżeli dotyczy to dolegliwości o podłożu neurologicznym, bólów kręgosłupa. Wiąże się to z napięciem (stresiem), które występuje zaraz po zdarzeniu. Należy także zaznaczyć, iż 15 lipiec 2011 roku był to piątek, a więc tym bardziej zrozumiałe jest, iż powód, gdy zaczął odczuwać ból, to udał się do lekarza pierwszego kontaktu w poniedziałek. W ocenie Sądu fakt, iż powód zgłosił się do lekarza 18 lipca 2011 r. (tj. w poniedziałek), gdy wypadek wydarzył się w dniu 15 lipca 2011 r. (tj. w piątek) nie jest okolicznością przekreślającą związek przyczynowo skutkowy między tymi dwoma wydarzeniami. Wg Sądu oczywiste jest, iż przez weekend dolegliwości bólowe kręgosłupa, które nie zawsze ujawniają się już w chwili wypadku, mogły się nasilić i skłonić powoda do udania się do lekarza. Zdaniem Sądu, te powyższe okoliczności oraz przedłożone dokumenty w postaci zaświadczenia lekarskiego (k.56), historii choroby (k.15) i zwolnień lekarskich, a także zeznania świadków i strony powodowej świadczą jednoznacznie, iż pozostawanie przez pozwanego na zwolnieniu lekarskim w dniach od 18 lipca 2011 do dnia 12 sierpnia 2011 roku pozostawało w związku ze zdarzeniem z dnia 15 lipca 2011 roku.

W ocenie Sądu, powód przedkładając załączone do akt sprawy dokumenty w pełni wykazał także wysokość szkody pozostającej w związku przyczynowym z zaistniałym zdarzeniem. Powyższe potwierdziły zeznania świadków oraz powoda. Powód wykazał, iż w czasie, kiedy przebywał na zwolnieniu, zlecenia w zastępstwie powoda wykonywał J. K.. W ocenie Sądu, udowodnione również zostało, iż żaden z pracowników powoda nie miał odpowiednich kwalifikacji, a przede wszystkim umiejętności, by mógł wykonywać samodzielnie te prace, które wcześniej wykonywał powód. Z zeznań świadków – pracowników powoda i samego powoda bezspornie wynikało, iż przed zdarzeniem powód zawsze uczestniczył w wykonywaniu zlecenia, mówił swoim pracownikom, co mają robić i ich nadzorował. Nigdy nie wykonywali oni prac samodzielnie. Tym samym konieczne było zlecenie przez powoda prac, które on wcześniej wykonywał osobiście, do której miał zaufanie. Jak wynika też z przeprowadzonych dowodów J. K. sprawował nadzór nad zleceniami przekazanymi przez kontrahentów powoda, czuwał nad prawidłowym przebiegiem prac, oceniał zakres potrzebnych do wykonania robót oraz zlecał odpowiednie zadania pracownikom powoda. Z tytułu wykonanych usług (...) wystawił powodowi fakturę VAT nr (...) na kwotę 25440 zł netto, którą to fakturę powód uregulował, na co również przedłożony został dowód w postaci dowodu wpłaty z dnia 20.09.2011 r. Nie ulega zatem wątpliwości, iż kwota ta pozostaje w związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 15 lipca 2011 roku. Powód bowiem, gdyby nie zlecił wykonania prac innej osobie poniósłby znacznie wyższą szkodę, która wiązałaby się z utratą dochodów, a także być może utratą klientów. Poza tym należy podkreślić, iż przedłożone faktury wystawione przez powoda na rzecz innych podmiotów oraz licznych protokołów odbioru na k. 28 – 55 akt świadczą jednoznacznie, iż pracownicy powoda wraz z J. K. wykonywali prace zlecone powodowi, który prowadzi firmę pod nazwą Zakład Usługowo – Handlowy (...), w okresie, kiedy powód przebywał na zwolnieniu lekarskim w związku ze zdarzeniem z dnia 15 lipca 2011 roku.

Na uwzględnienie nie zasługuje zarzut pozwanego, iż powód winien skorzystać z usług tańszego przedsiębiorcy, który mógłby wykonać za niego zlecone prace. W tym miejscu należy wskazać, iż powód dokonując wyboru osoby, której

zlecał wykonanie za niego prac kierował się przesłankami jak najbardziej racjonalnymi. Powód przed zdarzeniem z dnia 15 lipca 2011 r. wielokrotnie współpracował z J. K. i co jest istotne miał do niego pełne zaufanie. To oczywiste, iż powód nie mógł, a nawet nie powinien zlecać wykonania tylu prac przypadkowej osobie, która w wyniku braku odpowiednich umiejętności bądź nawet celowym działaniem zamierzonym na odebranie powodowi klientów mogła spowodować dużo większe straty w przedsiębiorstwie powoda. Powód z racji profesjonalnego charakteru prowadzonej przez siebie działalności zobligowany jest do wykazywania się wyjątkową starannością w podejmowanych działaniach. I tak też było w istocie w tej sprawie. Rozmiar szkody, którą powód mógł ponieść nie podejmując działań zmierzających do zlecenia wykonania zastępczego J. K., oddają faktury dołączone do akt sprawy, a które powód wystawił swoim kontrahentem w związku z wykonanymi przez J. K. naprawami. Same faktury opiewają na kwotę około 100.000 zł. Podkreślenia wymaga, więc fakt, iż gdyby powód nie zlecił wykonania przedmiotowych prac J. K. naraziłby się na dużo większe straty, sięgające około 100.000 zł, plus straty związane z utraconym zaufaniem kontrahentów, które to koszty niewątpliwie ponieść musiałby pozwany, wypłacając powodowi należne odszkodowanie z tego tytułu. Niewątpliwie, więc powód znacznie zminimalizował straty poniesione w wyniku zdarzenia z dnia 15 lipca 2011 r. Ponadto pozwany nie wykazał, iż wynagrodzenie wypłacone J. K. było wygórowane i przekraczające stawki rynkowe. Zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodów przewidzianą w art. 6 k.c., to na pozwanym ciąży obowiązek wykazania, iż takie koszty poniesione przez powoda były zawyżone. W myśl ogólnych zasad procesowych, to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 1997 r., sygn. II CKN 531/97, Lex nr 496544), a na stronie pozwanej spoczywa obowiązek wykazania, że powodowi jego żądanie nie przysługuje (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006 r., sygn. IV CSK 299/06). W związku z powyższym powyższy zarzut pozwanego należało uznać za nieuzasadniony.

Ponadto za uzasadnione Sąd uznał poniesione przez powoda koszty holowania pojazdu w wysokości 169,74 zł. W toku niniejszego procesu pozwany nie przedstawił dowodów wskazujących, iż koszty holowania były zawyżone, podkreślenia wymaga fakt, iż powód wbrew stanowisku pozwanego nie jest zobligowany do poszukiwania najtańszych usług na rynku. Istotne jest by koszty holowania były niezawyżone, zaś jak już wyżej wspomniano zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodów, to na pozwanym ciąży obowiązek wykazania, iż takie koszty poniesione przez powoda były zawyżone. Powód zaś przedkładając potwierdzenie dokonania zapłaty w pełni udowodnił fakt poniesionych kosztów z tytułu holowania uszkodzonego pojazdu, które pozostają także w związku przyczynowym z przedmiotowym zdarzeniem. Wobec czego Sąd zasądził również od pozwanego kwotę 169,74 zł tytułem kosztów holowania pojazdu.

Mając powyższe na uwadze Sąd w punkcie I wyroku na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 363§1 k.c. i w zw. z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli zasądził od pozwanego na rzecz powoda należność w wysokości 25 609,74 zł tytułem należnego powodowi odszkodowania z tytułu strat powoda poniesionych na skutek niezdolności do pracy zawodowej, a także z tytułu kosztów holowania uszkodzonego pojazdu.

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 99 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. W myśl tej zasady strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Koszty, jakie poniósł powód to kwota 3.698,00. Na powyższą kwotę składa się kwota 1.281,00 zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 2.400,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalonego w oparciu o § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W punkcie III wyroku Sąd na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 113 ust. 1 tej ustawy i art. 98 k.p.c. nakazał pobrać od pozwanego, która przegrała

niniejszą sprawę, na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszcz kwotę 90,00 zł tytułem kosztów sądowych tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa stanowiących należności świadków.

SSR Sylwia Roszak